

KU ZBAWIENIU

MROKI GRZECHU

GNIEW I ZŁOŚĆ

- Gniew pomsty szuka.
- Gniew jest małą gałązką; nienawiść belką. Gałązka uprawiana i nawożona staje się belką.
- Gniew rodzi nienawiść, a z nienawiścią rodzi się ból i lęk. **(św. Augustyn)**
- Jak człowiek, który dla drugiego truciznę przygotował i przez pomyłkę ją pije i ginie; jak człowiek, który wykopał dół dla nieprzyjaciela, sam idąc w nocy w niego wpada, tak każda złość sama sobie szkodzi. **(św. Augustyn)**
- Nie dopuszczaj gniewu do serca twego, a gdy już tam jest, broń mu wstępu do oblicza. Powściągnij język, aby w słowach nie wybuchnął, a gdy to się stało, strzeż się, aby się czynem nie objawił. **(św. Antoni Padewski)**
- Czym mianowicie u jadowitych zwierząt jest jad, tym u podnieconych staje się gniew.
- Gniew jest jakimś krótkotrwałym szaleństwem.
- Przez gniew języki stają się nieokiełzane, a usta niestrzeżone i ręce niepowściągliwe; zuchwalstwa, obelgi, złorzeczenia, ciosy i niezliczone inne rzeczy są potomstwem gniewu i gwałtowności. **(św. Bazyli Wielki)**

- Kiedy gniew poniósł was przeciwko komuś, zadośćuczynie mu jak najszybciej to uniesienie jakimś zewnętrznym aktem łagodności.
- Ten, kto nie hamuje swoich drobnych złości, stanie się gwałtowny i niezdolny. **(św. Franciszek Salezy)**
- Gniewać się jest rzeczą ludzką, a umieć gniew hamować rzeczą chrześcijańską.
- Na próżno gniewamy się na tych, którzy nam uwłaczają, skoro sami dostarczamy im powodów do uwłaczania. **(św. Hieronim)**
- Tam, gdzie panuje rozdwojenie i gniew, tam Bóg nie mieszka. **(św. Ignacy Antiocheński)**
- Gdy namiętnie i zbyt gniewnie upominamy kogoś, to wydaje się, jakobyśmy nie mieli na celu jego poprawy, tylko wylew własnego gniewu. Nierozważna gorliwość w karności zapomina nieraz o miłości, to jest – zachowuje łupinę, a marnuje ziarno.
- Nawet trucizna w miarę użyta jest dobrym lekarstwem. I gniew w potrzebie jest chwalebny, a zupełny brak gniewu nie jest cnotą, ale słabością. Kto się na złych nie gniewa i występnych oszczędza, źle czyni, bo jednemu pobłaża, a wielu przynosi szkodę; jest ojcem dla złego, a tyranem dla dobrych. **(św. Ignacy Loyola)**
- Najpewniejszym sposobem na gniew jest opóźnianie jego wybuchu. **(św. Jan Bosko)**
- Gdyby rozgniewany mógł widzieć, jak szpetnie w gniewie wygląda, nigdy by gniewem się nie uniósł.
- Gniew i zapalczywość wywołuje dumę i nikczemność, czyniąc nas przez pierwszą śmiesznymi, a przez drugą zaś – znienawidzonymi.
- Gniew jest zwierzęciem drapieżnym, który chętnie rzuca się na nas: potrzebne są więc tysięczne szanice i zapory, by go odeprzeć i przezwyciężyć.
- Gniew nie jest zabroniony w każdym przypadku, ale tylko wtedy, gdy wybuchamy gniewem w niestosownych okolicznościach. **(św. Jan Chryzostom)**

- ...każdy człowiek winien być chętny do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu. Gniew bowiem męża nie wykonuje sprawiedliwości Bożej. **(św. Jakub, Jk 1, 19)**
- Jeżeli się gniewasz – czasami jest to konieczne, a czasami jest to wyraz słabości – niech to trwa zaledwie parę chwil. A przy tym zawsze z miłością: czułością!
- Spokój i pogoda. Po co tracić opanowanie, jeśli przez to obrażasz Pana Boga, niepokoisz otoczenie, sprawiasz sobie przykrość... i tak w końcu musisz przeprosić.
- To samo, co powiedziałaś, powiedz inaczej, bez gniewu: twoje rozumowanie nabierze siły, a przede wszystkim nie obrazisz Boga. **(bł. Josemaria Escriva)**
- Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważanie – wraz z wszelką złością. **(św. Paweł, Ef 4, 31)**
- [Miłość] nie unosi się gniewem. **(św. Paweł, 1 Kor 13, 5)**
- ... niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce! **(św. Paweł Ef 4, 26)**
- „Jakżeż wielka jest we mnie złość!...” – Pozostań w tym przekonaniu, upokarzaj się, ale się nie denerwuj! **(bł. Ojciec Pio)**
- Musisz złagodnieć. Nigdy ostrych słów, ostrego tonu. Nie przybieraj gniewnego wyrazu twarzy, bądź zawsze łagodna. **(św. Teresa z Lisieux)**

